

РЕШЕНИЕ

№ 8062

гр. София, 27.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10403** по описа за **2025** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Началник в 07 РУ-СДВР, чрез юрисконсулт Д. И. срещу Решение № 3062 от 13.08.2025 г., постановено по АНД № 9463/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 23-513-07-60001 от 13.04.2023 г., издадено от комисар Р. С. А. на длъжност ВПД Началник в 07 РУ-СДВР, с което за нарушение и на основание чл. 45, ал. 2, вр. чл. 8, ал. 4 от Закона за закрила на детето на И. Л. Ц., ЕГН [ЕГН], е наложена „глоба“ в размер на 2 000 лева.

В жалбата се твърди, че въззивният съд е възприел превратно фактическата обстановка, при което е извел неправилни правни изводи при постановяване на решението си. Оспорва се извода на съда за наличие на съществено процесуално нарушение при издаването на АУАН. Изтъква се, че АУАН може да се състави в присъствието и само на един свидетел, а наличието на полицейски орган не води до неизясняване на извършеното деяние и не ограничава правото му на защита. Касаторът счита, че от събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин соченото нарушение и не може да се квалифицира като маловажно. Оспорва се също извода на съда, че процесното НП е издадено от некомпетентен орган. Моли съда да отмени оспореното решение и претендира юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Ответникът И. Л. Ц., чрез пълномощника си адв. Т. моли съда да отхвърли жалбата.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор Ю. счита оспореното съдебно решение за правилно.

Административен съд София-град, XXVI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Предвид изложеното същата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Софийски районен съд, въз основа на събраните по реда на НПК доказателства, е установил следната фактическа обстановка, а именно:

На 23.10.2022 г., свидетелят В. П. – командир на отделение при ОСПС – СДВР съставил срещу И. Л. Ц. АУАН серия АД с бл. № 219740 от 23.10.2022 г. за извършено нарушение на чл. 45, ал. 2 във вр. с чл. 8, ал. 4 от Закон за закрила на детето, а именно за това, че на същата дата около 03:30 ч. е допуснал в управлението от него търговски обект - клуб „И.“, находящ се в [населено място],[жк],[улица], непълнолетното лице С. В. О., с ЕГН [ЕГН]. Актът бил съставен от свид. В. П., в присъствието на жалбоподателя и на П. Г. П. от СДВР, който присъствал при съставянето на акта. Актът бил подписан от актосъставителя и свидетеля, след което бил връчен лично на И. Ц. за запознаване. Последният го подписал, като вписал, че има възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН от жалбоподателят не са постъпили писмени възражения. Въз основа на съставения акт било издадено обжалваното Наказателно постановление № 23-513-07-60001 от 13.04.2023 г. от комисар Р. С. А. на длъжност ВПД Началник в 07 РУ-СДВР, с което за нарушение на чл. 45, ал. 2 във вр. с чл. 8, ал. 4 от Закон за закрила на детето, на основание чл. 45, ал. 3 от Закон за закрила на детето на жалбоподателя И. Л. Ц. е наложено административно наказание “глоба” в размер на 2000 лева. Наказателното постановление било връчено лично на И. Л. Ц. на 14.06.2023 г., като в законоустановения 14-дневен срок същият подал жалба срещу НП, която инициирала настоящото производство.

За да отмени НП, районният съд е приел, че неправилно АУАН е съставен в присъствието само на един свидетел, а е следвало да бъде по реда на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН. Приел е също, че липсват данни за компетентността на органа, издал НП.

Преценка на касационната инстанция:

При извършената служебна проверка в съответствие с разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК и с оглед правомощията на касационната инстанция, съгласно цитираната разпоредба, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Оспореното съдебно решение е неправилно.

В случая АУАН е съставен е присъствието на един свидетел, както и в присъствието на посочения като нарушител – И. Ц.. Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, АУАН се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН допуска актът да се състави в присъствието на други двама свидетели, като това изрично се отбележи в акта. В случая настоящият състав счита, че е изпълнено изискването на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН и не е налице нарушение, представляващо достатъчно основание за незаконосъобразност на АУАН и НП. От данните по делото е ясно, че извършителят на нарушението е присъствал при съставянето на АУАН и е имал

възможност да направи своите възражения. Решаващо, от гледна точка гарантиране на правото на защита на санкционираното лице, е да се обезпечи изискването за предоставяне на възможност на същото да се запознае със съдържанието на съставения АУАН, т.е. той да му се предяви, за да може наказаното лице да упражни правото си да възрази срещу него, да даде обяснения и да представи доказателства. В случая няма спор, че при съставянето на АУАН такава възможност на касатора е била осигурена като последният е подписал акта с възражения. Видно от свидетелските показания на разпитаните от въззивната инстанция свидетели, АУАН е бил надлежно предявен. В тази връзка и предвид факта, че е упражнено правото на жалба срещу издаденото НП, съдът намира, че не е допуснато нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, което да е ограничило в значителна степен правото на защита на касатора и да е довело до неговата незаконосъобразност. От самото начало на образуваното административнонаказателното производство И. Ц. е бил наясно за какво точно нарушение се привлича към отговорност, като възможността да организира своята защита и да оспори както съставения АУАН, така и НП не е била ограничена.

Районният съд е приел за недоказана компетентността на органа, издал наказателното постановление. По силата на чл. 46, ал. 1 от Закон за закрила на детето, в редакцията ѝ от ЗИД, ДВ, бр. 99 от 2020 г., приложима към момента на издаване на наказателното постановление, нарушенията по чл. 45, ал. 1 - 4 Закон за закрила на детето се установяват с акт от полицейските органи, а наказателното постановление се издава от директора на областната дирекция на Министерството на вътрешните работи или от оправомощено от него длъжностно лице. Последното е издадено от Р. С. А., ВПД Началник в 07 РУ-СДВР, а видно от приетата пред касационната инстанция Заповед с рег. № 3-21015 /л. 7/ на директора на СДВР, на осн. чл. 30, ал. 1 и ал. 2 от ЗМВР и чл. 46, ал. 1 от Закона за закрила на детето, са упълномощени заместник-директорите и началниците на 01-09 РУ – СДВР да издават наказателни постановления по Закона за закрила на детето, поради което настоящият касационен състав приема, че е налице материална компетентност на наказващия орган по така издаденото наказателно постановление.

В заключение съдът, при проверката на процедурата по констатирането на нарушението и съставянето на АУАН, както и при издаването на НП, не откри съществени процесуални нарушения, които да доведат до опорочаване на административнонаказателното производство срещу нарушителя и накърняване правото му на защита.

Предвид на изложеното, мотивите на въззивния съд за незаконосъобразност на АУАН и съответно за отмяна на НП са неправилни, решението е постановено при неправилно приложение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т.1 вр. ал.2 НПК, и следва да бъде отменено. Не са налице основания касационната инстанция да се произнесе по същество, тъй като не са формирани изводи на въззивната инстанция по въпроса дали е осъществен от обективна страна и субективна страна съставът на нарушението, поради което делото следва да бъде върнато на друг състав на въззивния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

По направеното искане за разноси, на осн. чл. 221, ал. 3 вр. с чл. 63в ЗАНН, следва да се произнесе първоинстанционният съд.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXVI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3062 от 13.08.2025 г., постановено по АНД № 9463/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 103-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: